

2002. gada augusts
Nr. 93

Tēvzemīte

Stopiņu
pagasta apkārtraksts

BEZMAKSAS

STOPIŅU PAGASTA PADOMES LĒMUMI

Deputātam Elmāram Orniņam izstrādāt sporta-atpūtas laukuma plānu pie Ulbrokas ezera.

Stopiņu pagasta padome pilnvaro Stopiņu pagasta padomes priekšsēdētāju Jāni Pumpuru lemt par b/o „Getliņi EKO” sniegto sabiedrisko pakalpojumu regulēšanu.

Par projekta „Riska ģimenes bērna personības attīstības iespējas dzīvesprasmes audzināšanā” īstenošanu – atbalstīt projektu, projekta finansējumu veikt no Sociālās un Veselības aprūpes komitejas līdzekļiem 1150,50 Ls, projekta vadītāja V. Neimane.

Apstiprināt Stopiņu pagasta padomes pašvaldības teritorijā esošo kapu uzturēšanas un darbības noteikumus.

Atklāti balsojot ar 7 balsīm par, pret – nav, atturas – 3 (E. Orniņš, E. Sarkans, J. Grotuss) Stopiņu pagasta padome nolemj:

Izveidot darba grupu iedzīvotāju iesniegumu izskatīšanai par apbūves gabalu piešķiršanu šādā sastāvā - E. Orniņš (deputāts), E. Sarkans (deputāts), J. Grotuss (deputāts), L. Čakše (zemes ierīkotāja), J. Koponāns (deputāts).

Stopiņu pagasta padomes priekšsēdētājs J. Pumpurs

„LUSTE” TEMPERAMENTĪGAJĀ UNGĀRIJĀ

Jau trešo gadu pēc sezonas noslēguma Stopiņu pagasta vidējās paaudzes deju kolektīvs „Luste” dodas ārpus mūsu valsts robežām. Šogad mūsu ceļš jūlija sākumā veda uz saulaino un temperamentīgo Ungāriju. Priecājamies, ka arī šogad mums pievienojās draugi, jaukie ansambļa „Rūta” mūziķi, un, saņemot ceļa vārdus un ceļa maizi no pagasta vadības, ceļojums varēja sākties.

Interesantas dabas ainas mūs gaidīja uz Lietuvas - Polijas robežas, kur, autobusā sēžot, varējām vērot vētras tuvošanos un plosīšanos. Jau tālāk Polijas pilsētā Suvalkos vērojot izpostīto parku un izrautos kokus, jāsaka, ka varējām taču piezvanīt uz mājām, jo, kā izrādās, vētra pāris stundās bija sasniegusi arī mūsu zemi un pārsteigusi to pilnīgi nesagatavotu. Bet mūsu ceļojums turpinājās cauri lietus mākoņos grimstošajai Polijai, un vēlā vakara pastaiga pa lietaino Varšavas vecpilsētu neko jauka neizvērtās, daži no mums jau sāka bažīties, vai ceļojumā paņemto silto drēbju bagāža neizrādīsies par plānu... Tomēr skeptiķu bažas šoreiz nepiepildījās, un jau nākamās dienas agrā, agrā rītā, iebraukuši Slovākijā un līkumojot pa Tatra kalniem, sajūtām, ka braucam uz siltām zemēm, un Ungārijas galvaspilsēta Budapešta mūs sagaidīja jau pat pārāk „silti”.

Ungārijas saules sakarsēti mēs ar prieku devāmies izbaudīt vienu no ungāru simboliem – termālos minerālūdens baseinus. Šie karstie ūdeņi lielā temperatūrā nāk no zemes dziļēm un ir apveltīti ar daudzām ārstnieciskām īpašībām, īpaši labi palīdzot pret kaulu, locītavu un nieru slimībām. Karstais ūdens tiek atdzesēts līdz noteiktai temperatūrai un iepildīts

gan slēgtos, gan vaļējos baseinos, kas aprīkoti ar dažādām ūdens masāžas ierīcēm. Līdztekus iespējams arī karsēties tvaika pirtīs un saunās. Katra baseina temperatūra un ārstnieciskais efekts ir dažādi, tādēļ liels bija kāda mūsu kolēģa pārsteigums un vilšanās, cerot beidzot atveldzēties ūdenī, bet izvēloties tieši baseinu ar vannas temperatūru +40°C. Izrādās, ka Ungārijā ģimenes ārsts saviem pacientiem nozīmē vismaz pāris šādu ārstniecisko baseinu kūres gadā par visnotaļ simbolisku maksu, tādēļ arī baseini ir pilni ar visdažādākā gadagājuma cilvēkiem.

Pirmajā vakarā mūs gaidīja vakariņas tipiskā ungāru krodziņā, kur noskatījāmies arī nelielu folkloras programmu ar dziesmām un, protams, ungāru dejām, čardašu ieskaitot. Izrādās, ka ungāriem, līdzīgi kā mums, ir spēcīgi attīstītas koru mūzikas un dejas tradīcijas, un daži „Lustes” dejotāji jau pirmajā vakarā varēja lepoties ar ungāru meiteņu uzmanību un uzaicinājumu uz deju.

Pēc jautrajām vakariņām bija īstais laiks uzkāpt Gellerta kalnā Budas pusē un apskatīt gan lielo ungāru Brīvības statuju, kas paceļas pāri pilsētai, gan izgaismoto Budapeštu, īpaši jau skaistos tiltus pār Donavu.

Nākamajā dienā iepazināmies tuvāk gan ar Budapeštas skaistākajām vietām, gan arī ar ungāru tautas vēsturi, ko mums saprotamāku darīja latviešu guide Iveta, kas jau divdesmit gadus dzīvo un strādā Ungārijā un vadot latviešu grupu ekskursijas, saglabā ciešu saikni ar dzimteni. Mēs savukārt no Ivetas uzzinājām ne tikai sauso tūristiem domāto skaitļu un faktu informāciju, bet arī tīri praktiskas lietas par ungāru

dzīvi un sadzīvi šodien. Bija jūtams, ka lvetas zināšanas un arī valodas prasme mums palīdzēja daudz labāk tikt uzņemtiem arī kā viesiem no ungāru puses.

No Budapeštas apmeklējuma ļoti iespaidīga bija nopietnu apsardzes vīru pavadīta ekskursija Ungārijas parlamentā, kas ir vairāk kā 100 gadus vecs un pamatoti uzskatāms par vienu no lielākajiem un greznākajiem Eiropā. Turpat apskatāms arī oriģināls vairāk kā 1000 gadus vecs kronis, ar kuru kronēti Ungārijas karaļi. Tālāk pāri Donavai mēs devāmies apskatīt Budas kalnā atrodošos vecpilsētu ar Zvejnieku bastiona mūriem un Matiāša katedrāli. No Budas kalna paveras skats uz Donavas otro līdzeno krastu un uz Peštu.

Saules sakarsēti cerīgi raugāmies tikai ūdens virzienā, tomēr dodamies tālāk uz laukiem, kur paredzēta iepazīšanās ar ungāru zirgu dresēšanas mākslu lielā lauku sētā Lajosmižē. Jāsaka, ka zirgus dresēt un vadīt ungāru čikoši (tā sauc staltos zirgu ganus un dresētājus) tiešām prot. Iespēju vadīt ēzelīša pajūgu, pajāt ar brašajiem zirgiem un parādīt savu māku darbā ar šāviena troksnim līdzīgās skaņas izdodošo pātāgu varēja izbaudīt arī mūsu puīši un meitenes. Bet pēc

saglabājušos turku laika minaretu, kas ir vistālāk uz ziemeļiem atrodošais minarets un kurā pa šaurām viena cilvēka platuma trepēm var arī uzkāpt.

Nobeidzot šo ceļojuma aprakstu, jāpieskaras vēl vienam ungāru simbolam – Ungārijas vīniem, kuru degustācijā mēs piedalījāmies vīna fantastiskā pagrabā. Līdztekus vīna degustācijai varējām uzzināt arī dažus vīna gatavošanas smalkumus un iepazīties ar Liča kungu – vienu no retajiem ungāriem, kam pieder vīna pagrabi, jo lielu daļu vīna pagrabu apsaimniekojot vācieši. Jāsaka, ka ungāri darina daudzās pazīstamas un populāras vīna šķirnes, ungāru vīns tiešām ir ļoti labs, bet reiz zaudētās pozīcijas Eiropas tirgū esot ļoti grūti atkarot un iekarot. Žēl arī, ka Latvijā ar ungāru vīnu importu nopietni neviens nenodarbojas. Vīna degustācijā mūs pārsteidza vīrs, kurš visu vakaru mūs izklaidēja ar akordeona spēli. Šis vīrs līdztekus ungāru melodijām un čardašam, ko mācījāmies dejot paša vīna pagraba saimnieka vadībā, visu vakaru spēlēja visas mūsu populārākās dziedamās un dejojāmās melodijas, beigās vēl nospēlējot arī „Projām jāiet” un „Pūt, vējiņi”. Nudien jāsaka, ka latvieši laikam ir lieli ceļotāji, jo mūs jau atpazīst un domā, kā iekarot mūsu sirdis...

fermas apmeklējuma atkal tradicionālas vakariņas fantastiska čigānu ansambļa pavadījumā.

Nākamajā dienā iepazīsimies ar gleznainu, mazu mākslinieku pilsētiņu Sentendrē, kur viss gan pamatīgi orientēts uz tūristiem, un vēl vienu no ungāru lepnumiem – Višegradas cietoksni, kas atrodas kalnā Donavas upes ielokā un no kura paveras fantastisks skats, ko ungāri pamatoti dēvē par vienu no skaistākajiem Donavas posmiem tās garajā tecējumā pa Eiropu. Vēl mūsu ceļā bija Ungārijas ziemeļu pilsētiņa Egera ar otru lielāko baziliku Ungārijā un

„Lustes” dejotāju vārdā izsakām lielu paldies par atbalstu Stopiņu pagasta domei un Vitai Paulānei un Jānim Pumpuram personīgi, kā arī mūsu kolektīva vadītājai Lilitai Šveci, kas šo ceļojumu organizēja, un tūrisma firmai „Impro ceļojumi”, kas mūs braši izvizināja.

Pašlaik „Luste” atpūšas un krāj spēkus jaunajai sezonai, jo nākamais taču ir Dziesmu svētku gads!

Deju kolektīva „Luste” prezidents Gints Polis

TRĪS SAULAINAS DIENAS IGAUNIJĀ

15. jūlija rītā no Upeslejām trīs dienu ceļojumā uz kaimiņzemi Igauniju devās sieviešu koris “Madara”. Kopā ar vīriem, bērniem, mazbērniem un draugiem,

ceļotāju pulciņš diezgan liels – kopā 47 cilvēki. Divām jaunākajām ceļotājām apritējis jau trešais dzīves gads, par vecāko dati nezināmu iemeslu dēļ netika apkopoti.

Debesis ir diezgan apmākušās, uz degungala nopil arī pa kādai lietus pilei. Taču patīkamu pārsteigumu mums sagādājis Stopiņu pagasta domes priekšsēdētājs J. Pumpurs, kurš šajā agrajā rītā atnācis ne tikai novēlēt mums veiksmīgu un patīkamu ceļojumu, bet arī sarūpējis ceļamaizi – lielu arbūzu, kas veiksmīgi tiek iepakots bagāžas nodalījumā.

Mūsu ceļojums sākās uz lielo Igaunijas salu Sāremā. Robežai tiekam pāri bez sarežģījumiem, jo fakts, ka viens ceļotāju pāris sievas pases vietā paņēmis dēla pasi, par laimi, atklājas diezgan laicīgi. Jā, gadās arī tā! Uz salām pārceļamies ar prāmi. Sāremā tulkojumā nozīmē jūras zeme, un šo salu un saliņu šeit ir ap 50. Kuresāre – salas galvaspilsēta, kurā atrodas varenā un skaistā viduslaiku bīskapa pils. Priecē, ka pils tiešām labi saglabājusies, un tiek uzturēta. Sāremā ir vieta, kas mūžīgi pakļauta vējiem, tāpēc tās daba ir skarba un pārsteidzoši atšķirīga ar plašām kadiķu audzēm, kuru ogas ievāc un pārdod džina ražotājiem, ar laukakmeņu un dolomītu krājumiem senajos zvejniekiem, kuros joprojām dzīvo un strādā cilvēki. Krāšņās plavas ar mežrozēm, magonēm un salinieku lepnums – ozolu audzes (apmēram krietnu mūsu ābeļu lielumā). Sirves zemesrags, no kura jūtams Latvijas tuvums – tikai 28 km. Acīgākajiem izdodas saskaīt pāri jūrai "migļiņu", kas varētu būt Kolkas rags. Ir jauki tā pastaigāt gar jūras malu, pameklēt "laimes oļus", klausīties viļņu šalkās un izjust to, cik tuvi mēs tomēr esam dabai, tikai ikdienas steigā tas reizēm mums paslīd garām nepamanīts un nesajusts.

Otrā dienā apskatām 20 m augstās Pangu klintis, tad ar prāmi atgriezāmies uz sauszemes, un ceļojums turpinās pa pašu Igauniju. Ceļā uz galvaspilsētu Tallinu apskatām 6m augsto Keilas ūdenskritumu, Hamleta klintis, kuras tā nosauktas pateicoties filmai, kuras daži skati te uzņemti. Skats no 36 m augstuma uz jūru tiešām ir iespaidīgs.

Tallina – burvīga vecpilsēta, Viru vārti, Rātsnams, vecais Tomass, torņi un tornīši, viduslaiku pilsētas sienas, kurās lieliski iekļaujas arī mūsdienu celtnes. Pilsētas panorāma priecē ikvienu acis un sirdi. Iespaidīgās Brigitas klostera drupas, kurās, šķiet, vēl skan mūķeņu solji.

Trešajā dienā mūsu maršrutā līču zeme Lahemā, savdabīgs dabas parks. Jagalas ūdenskritums – 7 m augsts dolomīta plato, no kura upe "Iec" jūrā. Par dažiem eiro piedāvājas lēkt arī divi bezbailīgi vietējie jaunieši, kuri šādā veidā šeit piepelnās. Miniaturais Kiu cietoksnis ar garšīgo olu liķieri, pēc kura baudīšanas mūsu gide liek mums iziet caur purvu pa izliktu dēļu laipu, kurai abās pusēs spīguļo daudz purva ezeriņu. Skati šeit tiešām neaizmirstami. Igauniju milzeņi dižakmeņi (pie mums tik lielu nav!), varens Valastes ūdenskritums – augstākais Baltijā. Peldēšanās Somu jūras līcī, kur ūdens bija "silts, kā piens". Visu redzēto nemaz nav iespējams aprakstīt.

No Igaunijas atvadāmies pie Peipusa ezera (izskatījās jau kā jūra, tikai ūdens salds), kolektīvi notiesājot līdzī vesto arbūzu. Cik salds un garšīgs! Vēlreiz sakām paldies J. Pumpura kungam, kā arī liels paldies no visām "Madarām" Stopiņu pagastam par finansiālo atbalstu ceļojumam.

Laikam jau nav iespējams izteikt vienā rakstā visas tās emocijas un iespaidus, ko dod šādi ceļojumi. Nav nemaz jābrauc uz tālām zemēm, lai ieraudzītu ko jaunu un skaistu. Tas viss ir arī mums tepat līdzās, tikai jāgrib un jāmeklē saskaīt. Es domāju, ka arī bērniem, kuri bija šajā ceļojumā, tas viss paliks atmiņā. Cilvēkam pieder viss, kas ar viņu noticis, un cilvēks būs tik bagāts, cik bagāta būs viņa dvēsele.

Visu "Madaru" vārdā A. Lipska

RĪGAS RAJONA DZIESMU UN DEJU SVĒTKI PĒTERDIENĀ SIGULDĀ

*Dziedam divi, dziedam divi, Saules bēmi danci veda
Neiet šurpu, neiet turpu! Daugaviņas maliņā;
Kad dziedāja liela pulka, Joz, māmiņ, zelta jostu,
Kā līgot nolīgoja. Es tecēšu pulciņā.*

Jā, tieši tā mēs visi kopā sadziedājām un sadancojām 29. jūnijā Pēterdienā vienā no Latvijas skaistākajām pilsētām – Siguldā. Un tāds arī bija nosaukums Rīgas rajona Dziesmu un deju svētku koncertam – "Skaistākās dziesmas un dejas Pēterdienā Siguldā".

Dziesmu un deju svētki ir viena no tām mūsu tautas tradīcijām, ar kurām mēs varam pamatoti lepoties. Un neatkarīgi no tā, vai mēs ieelpojam Mežaparka vējaino priežu sveķaino aromātu, vai izbaudām Gaujas senlejas romantisko dabu, šie svētki mūsos allaž rada patiesu prieku un možu garastāvokli, jo mēs taču esam dziedātāju tauta, kurai turklāt ļoti patīk arī dejot!

Pēterdiena Siguldā. Koncerta programma bija raiba un daudzkrāsaina, turklāt lieliski pārdomāta un režisēta. Mūsu rajona koru sniegunā izskanēja gan skaistākās un skanīgākās tautasdziesmu apdares, gan latviešu komponistu "zelta fonds" – gan patriotiski patētiskos, gan liriski smeldzīgos toņos iekrāsots.

Tikpat kaleidoskopiski krāsaina bija arī deju kolektīvu sadancošana. Tādēļ vislielākais paldies jāsaņem šo svētku virsdiriģentam Jānim Platperam un deju virsvadītājai Ilzei Mažānei par nesavtīgo darbu, enerģiju un pacietību, kas ieguldīta saliedējot mūsu rajona kolektīvus. Bet vēl lielāku paldies gribu teikt mūsu pagasta sieviešu korim "Madara", deju kolektīvam "Luste" un viņu vadītājiem, kuri ar savām dziesmām un dejām kuplināja skaisto svētku koncertu.

Raibajā svētku programmā neiztrūkstošs bija arī pūtēju orķestra sniegums un folkloras kopu apdziedāšanās. Vakara izskaņā skatītājus priecēja Agra Daņiļeviča izlolotās Krimuldas deju grupas "Dzirnas" nedaudz arhaiskais dejas solis.

Pasākuma kulminācija nepārprotami bija R. Paula un M. Zālītes slavenā mūzikla "Meža gulbji" koncertuzvedums.

Tā godam tika dziesmā pieskandināta un dejā piedimdināta Pēterdiena Siguldā – pasākums, kas nu jau pārvērties par skaistu mirkli mūsu atmiņās!

Inta Viļšķērsta

JAU CETURTO REIZI

Ikšķilē 20. jūlijā notika ceturtais politiski represēto salidojums. Esmu piedalījies visos līdz šim notikušajos salidojumos. Allaž satieku ļoti daudz pazīstamu seju. Šoreiz vienu otru vairs nē... Ko darīt, mūsu apvienība nepapildinās ar jaunatni un, acīm redzot, tā ir viena no apvienībām, kuru biedru pulks var tikai samazināties. Žēl, bet tai pašā laikā tas ir labi, jo cerēsim, ka mūsu Latvijā vairs nebūs svešu zābaku un līdz ar arī deportāciju.

Pieņēmām uzsaukumu Latvijas pilsoņiem. Godīgi sakot, pa šiem gadiem mūsu apvienība ir pieņēmusi ap 40 dokumentu, kas adresēti dažādām iestādēm, valstī ievērojamiem cilvēkiem un partijām. Ar nožēlu pēdējā salidojumā konstatējām, ka atbildi esam saņēmuši uz

apmēram 6 dokumentiem. Ko lai dara, arī šodien daudziem esam ne visai ērti sarunu biedri.

Runājot ar daudziem, kas kopā bijām Sibīrijā, daudzās pašvaldībās atbalsts, ko sniedz politiski represētajiem, dažkārt ir zem simboliskā. Patīkams izņēmums ir mūsu Stopiņu pagasta dome. Par to viņiem liels paldies!

Šoreiz no mūsu pagasta bija nedaudz dalībnieku – ap 20 biedru. Izpalika Upeslejās un Sauriešos dzīvojošie. Cerēsim, ka nākošgad būsīm kuplākā skaitā.

Paldies mūsu līderei Mārai Zebauerei, kas vienmēr enerģiski un lietpratīgi organizē visus represēto pasākumus.

Teodors Rubenis

NO REPRESĒTO BIEDRĪBAS DZĪVES

14. jūnijā Ulbrokas klubā notika piemiņas vakars veltīts 1941. gada traģiskajiem notikumiem, kas iezīmēja jaunu un neparedzētu ievirzi Latvijas attīstībā uz vairākiem gadu desmitiem.

Vakars sākās ar koncertu, kurā piedalījās Krimuldas vīru koris un vietējais sieviešu koris "Madara". Koncertā izskanēja gan kara gadu, gan mūsdienu dziesmas. Kora priekšnesumus papildināja vidējās paaudzes deju kolektīvs "Luste".

Pasākumā piedalījās un savās atmiņās par Sibīrijas gaitām dalījās 2001. gadā izdotās grāmatas "Nolaupītā bērnība" autors Ilmārs Šalts. Savās sūrās bērnības atmiņās kavējās arī izdevniecības "Likteņstāsti" prezidente Anita Mellepe, kura bija ieradusies uz mūsu pasākumu. Vakara dalībnieki varēja iegādāties arī viņas izdotās grāmatas.

Kā vienmēr, ar mums kopā bija pagasta priekšsēdētājs J. Pumpurs un viņa vietiece Vita Paulāne. Ar savu labvēlību un nosvērtību viņi, kā allaž, radīja mierīguma un omulības sajūtu. Par telpu mājīgo un estētisko noformējumu esam pateicīgi kluba vadītājam Intai Vilšķērstai.

Pēc koncerta ciemiņi kopā ar mums sēdās pie dāsni klāta galda, par ko esam pateicīgi mūsu pastāvīgajiem sponsoriem. Dejas solī mums palīdzēja izdejot Inese no Jelgavas.

Visi klātesošie bija patiesi aizkustināti par dzirdēto un redzēt.

Sirsniņš paldies visiem šī pasākuma dalībniekiem, kuri atrada laiku un iespēju pabūt kopā!

Jūsu Māra

JAUKTAIS KORIS "ULBROKA" KLAIPĒDĀ

Jauktais koris "Ulbroka" šovasar no 27. jūnija līdz 2. jūlijam piedalījās IV Ziemeļu un Baltijas valstu dziesmu svētkos Klaipēdā. Pilsētā, kura šogad svin savu 750 gadu jubileju, pulcējās ap 150 korus ar vairāk nekā 4000 dziedātājiem no Lietuvas, Latvijas, Igaunijas, Zviedrijas, Norvēģijas, Somijas, Dānijas un Islandes. No Latvijas piedalījās lielākais dziedātāju skaits – ap 50 korus ar 1500 dziedātājiem.

Lai gan laika apstākļi ne sevišķi mūs lutināja, pārsvarā bija kā jau Dziesmu svētkos, dziedāšanas prieku tas nemazināja. Kopmēģinājumos grandiozais 8 valstu kopkoris ne tikai dziedāja, bet arī izvingrojās enerģiskā Islandes diriģenta Keita Rīda vadībā. Atklāšanas koncerts, tāpat kā džeza grupu koncerti, katru vakaru notika Klaipēdas Teātra laukumā. Savukārt 29. jūnijā skanēja visa Klaipēda, jo maratonkoncertos (no plkst. 10:00 līdz 16:00) kori vienlaikus uzstājās ar 15 minūšu garu programmu četros pilsētas laukumos.

Dziesmu svētku mākslinieciskais vadītājs diriģents Alfons Vildžūns atzinās: "Klaipēda neko tādu nav pieredzējusi, un ir lieliski, ka tas notiek pilsētas 750. jubilejas gadā. Visa pilsēta ņirbēja košos tautas tērpos,

tas bija tik skaisti un ļoti atšķīrās no parastā jembasta ar alu un iereibušo klaigām".

Kā jau šajos Ziemeļu un Baltijas valstu dziesmu

Klaipēdā, Atdzimšanas laukumā pie šī gada svētku simbola, kas attēlo, kā ar lūpām veido skaņu.

svētkos allaž notiek, bez amatieru koriem no katras valsts piedalījās arī reprezentācijas kori, kuri uzstājās koncertos un rīkoja meistarklases. Mūsu valsti pārstāvēja Valsts Akadēmiskais koris "Latvija" ar diriģentu Māri Sirmo priekšgalā. Koris "Latvija" kļuva

par dziesmu svētku favorītu un reprezentācijas koru galā koncertā Klaipēdas Marijas Miera Kēniņienes baznīcā sajūsminātā publika cēlās kājās un vētraiņi aplaudēja. Šī koncerta noslēgumā Māra Sirmā vadībā visi reprezentācijas kori pirmatskaņoja Ilzes Arnes dziesmu "Hands hold hand" (Roka roku rokās tur) ar Andreja Eglīša vārdiem. Šī dziesma aizklātajā kora kompozīciju starptautiskajā konkursā ieguva 1. vietu. Arī labāko koru konkursā, kurā gan piedalījās tikai 4 kori no Latvijas, Lietuvas un Norvēģijas, abas pirmās vietas ieguva Latvijas kori "Sonore" un "Sidrabe".

Maestro Imants Kokars, Ziemeļu un Baltijas valstu dziesmu svētku iniciators, jutās gandarīts: "Šie svētki ir fantastiski tāpēc, ka balstās uz tradīciju un tautu satikšanos, sadziedot visu dalībvalstu valodās, veidojot skaistu, gaišu, mīlestības pilnu ziemeļvalstu reģionu".

Mūsu koris paralēli noslogotajam Dziesmu svētku ritmam paspēja izbraukt un apskatīt skaistākās vietas Klaipēdas tuvumā. Pārsteidzoši sakopta un skaista bija

Nēringa, apmēram 90 km šaura zemes strēle, pussala, kuru apskalo Baltijas jūra un Kuršu jūras līcis. Jodkrantē izstaigājām Raganu kalnu ar savdabīgām kokā grieztām figūrām, Nidā jūsmojām par neizskaidrojamajiem dabas veidojumiem – Kuršu kāpām, aizgājām uz molu, kur jūra satiekas ar līci, apskatījām seno cietoksni, kur tagad ierīkots delfinārijs. Neaizmirstami bija delfīnu un jūras lauvu priekšnesumi.

Nelielajā pilsētiņā Kretingā apskatījām grāfu Tiškeviču dzimtas pili ar ziemas dārzu, apmeklējām arī unikālu akmeņu veidojumus, ārsta Illusa mūža darbu Mosedā. Bijām Palangā, dzintaru muzejā, priecājāmies par Baltijas jūras lielajiem vilņiem. Atpakaļceļā iebraucām Traķu pilī un Viļņā.

Nākamie Ziemeļu un Baltijas valstu dziesmu svētki notiks Somijā 2005. gadā, bet pirms tam tos ieskandinās neliels festivāls Islandē. Kā gribas cerēt, ka mēs būsime abu šo svētku dalībnieki!

Ina Ekarte, jauktā kora "Ulbroka" diriģente

ĢIMENŪ SVĒTKI UPESLEJĀS

6. jūlijā Stopiņu pagasta Upeslejās notika jau otrie ģimeņu sporta un atpūtas svētki. Tāpat kā pagājušajā gadā arī šogad tos organizēja aktīvo sieviešu asociācija "Aktīvijas", kas ar savu darbošanos jau vairākus gadus ir zināma Stopiņu pagastā, īpaši Upeslejās. Lielu ieguldījumu šo svētku sagatavošanā deva arī Stopiņu pagasta padome.

Startu dalībniekiem deva mūsu pagasta priekšsēdētājs Jānis Pumpurs, kurš atzīmēja to, ka mūsu rīkotajos pasākumos laiks vienmēr ir labs, un arī pats ar ģimeni piedalījās komandu sacensībās.

Pavisam šogad piedalījās 17 ģimeņu komandas. Kopējais dalībnieku skaits bija aptuveni 160 cilvēku, par ko bija liels prieks, jo pagājušajā gadā startēja tikai 5 ģimeņu komandas, pārējie dalībnieki startēja individuāli, kopumā aptuveni 140 dalībnieku. Neapšaubāmu gandarījumu radīja arī pusaudžu un jauniešu piedalīšanās lielā skaitā.

Šogad dalībnieki spēkus mēroja 8 disciplīnās – zābaka mešanā, ķeģļos, bumbu mešanā grozā, riņķu mešanā mērķī, lēkšanā ar maisiem.

Īpaši atraktīva bija milzu bumbas ripināšana, to vajadzēja izstumt no laukuma. Dalībnieki sacentās gan individuāli, gan komandās.

Lielu piepūli prasīja gumijas stiepšana. To izmēģināja gan liels, gan mazs. Mazajiem dažreiz palīdzēja vecāki, jo nokļūt līdz mērķim nebija viegli.

Bumbu mešana grozā prasīja koncentrēšanos un precizitāti, tāpat kā riņķu mešana uz mērķa. Tās bija vienas no sarežģītākajām disciplīnām. Sacensību gars

atraisījās iekāpjot milzu kedās un dodoties trasē. Visu svētku laiku dalībniekiem bija pieejama atrakcija, kur gan mazi, gan lieli varēja izlēkties pēc sirds patikas un pēc tam veldzēt slāpes ar dzērienu.

Visas šīs iespējas dalībniekiem bija bez maksas, pateicoties Stopiņu pagasta padomei un sponsoru atbalstam. Galveno balvu – "Canon" fotoaparātu – sarūpēja firma "Canon centrs Inter Rīga" un finansiāli svētkus atbalstīja SIA "Certa" un kafejnīca "Pie kamīna".

Daudzi šī gada svētku dalībnieki bija piedalījušies pagājušajā gadā, un tas viņiem bija ļoti patīcis un ļoti palicis atmiņā, tāpēc nākuši ar prieku un interesi. Dalībnieki saņēma balvas dažādās vecuma grupās un komandu vērtējumā. Īpaši rūpējāmies par mazajiem dalībniekiem, viņi balvās saņēma mīkstās mantas un saldumus.

Atskatoties uz svētkiem jāsaka, ka mums bija liels gandarījums, jo sagādājām prieku un atpūtu no ikdienas tik daudziem mūsu cilvēkiem. Tas pierāda, ka šādi svētki ir vajadzīgi ne tikai lielpilsētās, bet arī mazajos ciemos, jo tas veicina cilvēkus kaut ko darīt,

un, galvenais, ir kāda nodarbe bērniem, kuru ikdiena paiet māju pagalmos, jo viņi nekur netiek vai nu naudas, vai vecāku laika trūkuma dēļ. Mūsaprāt, šādi kopīgi pasākumi ģimenēm būtu jārīko vairāk, jo tie satuvina ģimeni, liek darboties un sasniegt mērķus kopīgiem spēkiem.

J. Pumpura komentārs pēc svētkiem: "Pasākums bija ļoti labs. Tā turpināt. Bija ļoti liels prieks redzēt tik daudz pusaudžu un jauniešu, nākamgad vajadzētu padomāt par atsevišķām stafetēm šai vecuma grupai ar vairāk spēka vingrinājumiem un atsevišķu stafeti mazajiem bērniem. Noteikti vajag turpināt šo tradīciju".

Galvenās svētku organizatores bija mūsu vadītāja Māra Ķimeniece, Baiba Kacena, Inese Skrastiņa un Baiba Lauzne. Liels paldies Sporta komisijas vadītājam Ilmāram Lūsim, bez kura šis pasākums nebūtu iespējams. Uz tikšanos nākamajā gadā!

Inese Skrastiņa

LĪGO SVĒTKU ATSKAŅAS

Latviešu tautai paši skaistākie un romantiskākie ir vasaras saulgriežu jeb Līgo svētki ar Jānu nakti. Tad svin visa mūsu tauta, un pēdējā laikā, tāpat kā Latvijas pirmās brīvvalsts laikā, arī pārējie pastāvīgie iedzīvotāji. Gandrīz katrā pagastā tos svin – kopīgi, ar Līgo dziesmām un Jāņu uguņiem.

Mūsu pagastā šie svētki ar katru gadu ir tapuši populārāki, skaistāki, romantiskāki un vairāk apmeklēti. Kā lai tas nebūtu – mums pašiem ir savs Līgo parks ar estrādi, kaut arī vēl līdz galam nepabeigtu. Mums pats pagasta padomes priekšsēdētājs ir Jāņa tēvs. Līdz šim gan katru gadu mainījās Jāņa tēvi, bet. Domāju, ka būtu vērts sarīkot demokrātiskas vēlēšanas un uz visiem laikiem ievēlēt par Jāņa tēvu mūsu priekšsēdētāju Jāni Pumpuru. Jo vienmēr, tāpat kā šogad, visromantiskākā Jāņu nakts ir viņa virsvadībā. Pie tam viņam ir īsts latviešu Jāņa izskats un viņš prot Jāņa bērnus uzņemt tāpat kā viņa Jāņa māte. Es tikai nesaprotu, kā viņš spēj izkārtot, ka, sākoties Līgo vakara svinēšanai, mūsu pagastā un Līgo parkā lietus pārstāj līt, turpretī kaimiņu pagastā nepārstāja līt.

Līgo vakars un Jāņu nakts tiešām bija jauki, tie bija neaizmirstami brīži. Bija brīnišķīgas Jāņugunis gan gaisā, gan ugunskurs uz zemes. Visi klāt pienācēji ar Līgo dziesmām sveica Jāņa tēvu un Jāņu māti. Bija sakoptāko lauku māju, sētu, pagalmu apbalvošana.

Kā ar papardes zieda meklēšanu bija un vai daudz atradēju, to nezinu. Nevienš to man nestāstīja un neērti bija to prasīt Jāņa tēvam. Es gan sievai tā uzmanīgi ieminējos, ka vajadzētu iet uzmeklēt papardes ziedu, bet viņa mani atrunāja, ka es krūmos slapjš un neērtis palikšot, tik un tā papardes ziedu neatradīšot. Jā, man ar to redzi tumsā ir švakāk, agrāk bija citādi.

Jāņu nakts ir pagājuši, atstājot tikai patīkamas atmiņas. Nekas, gaidīsim atkal pēc gada būs Līgo svētki ar Jāņu nakti, un es ticu, ka tie būs vēl krāšņāki un romantiskāki ar brīnumainā papardes zieda meklēšanu, skaistām Līgo dziesmām.

Paldies šo svētku organizatoriem un svētku dalībniekiem, apmeklētājiem.

Dzintars Brudzinskis

KNAUF INFORMĀCIJA MASU MEDIJIEM

2002. gada 24. maijā SIA „Knauf Marketing Riga” ir ieguvusi EN ISO 9001:2000 sertifikātu, informēja „Knauf Marketing Riga” direktors Jānis Krauklis. Kvalitātes vadības sistēmas dokumentāciju atbilstoši EN ISO 9001:2000 „Knauf Marketing Riga” izstrādāja 2001. gadā. Šajā darbā daudz palīdzēja citu Knauf grupas uzņēmumu pieredze, kur šāda vadības sistēma ir ieviesta no 1995. gada. Saskaņā ar uzņēmuma specifiku dokumentācija tika izstrādāta paralēli latviešu un vācu valodā.

Vienlaikus tika noslēgts līgums ar Sertifikācijas un apkārtējās vides ekspertu sabiedrību TUV NORD par sadarbību SIA „Knauf Marketing Riga” sertificēšanā atbilstoši EN ISO 9001:2000. 2001. gada 4. un 5. decembrī, piedaloties diviem auditoriem, ekspertam un SIA „Knauf Marketing Riga” direktorei Beatrisei Knaufai, notika uzņēmuma sertifikācijas audits. Audita rezultātā SIA „Knauf Marketing Riga” 2002. gada 29. janvārī saņēma sertifikātu ar reģistrācijas numuru

07 100 1037, kas apliecina, ka uzņēmumā ir ieviesta un tiek pielietota kvalitātes vadības sistēma ģipškartona plākšņu, metāla profilu, apmetumu un ģipša maisījumu ražošanā, kā arī Knauf sistēmveidojošo celtniecības materiālu pārdošanā.

„Kvalitātes vadības sistēmas sekmīgu ieviešanu veicināja tas, ka, projektējot un būvējot mūsu ražotnes un noliktavu saimniecību, tika izmantotas modernākās tehnoloģiskās iekārtas un progresīvākās ražošanas tehnoloģijas”, paskaidroja „Knauf Marketing Riga” kvalitātes menedžeris Visvaldis Ločmelis. „Uzņēmuma struktūra un darbības vadmotīvi saskan ar kvalitātes vadības sistēmā ietvertu kvalitātes politiku un tās mērķiem. Uzņēmuma darbinieki uzskata, ka galvenā ISO vērtība nav iegūtajā sertifikātā, bet gan mūsu akurātajā attieksmē pret darbu, ISO filozofijas praktiskajā pielietojumā ikdienā”.

SIA „Knauf Marketing Riga” – Knauf koncerna meitas uzņēmums Latvijā – dibināts 1994. gadā. Knauf

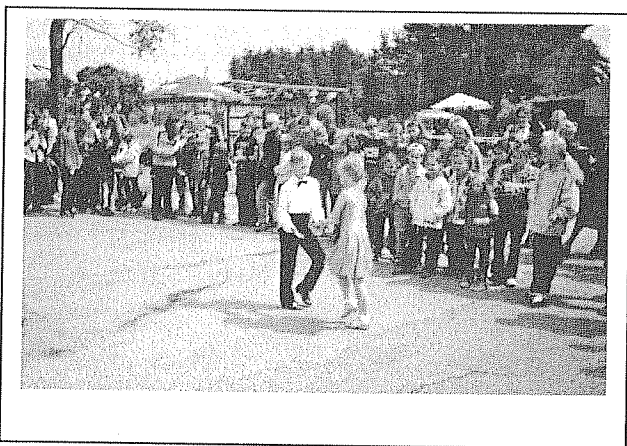
investējis ievērojamus līdzekļus bijušā Sauriešu valsts būvmateriālu kombināta rekonstrukcijā un jaunu ražotņu izveidē kopsummā par 10 miljoniem latu. Pašreizējās ražošanas jaudas spēj nodrošināt pieprasījumu pēc Knauf ģipškartona plāksnēm Baltijā, daļa produkcijas tiek eksportēta uz Baltkrieviju, Krieviju u.c. valstīm. Pašreiz „Knauf Marketing Riga” ir nodarbināti 160 cilvēki, 103 no tiem ir Stopiņu pagasta un Salaspils iedzīvotāji. Salīdzinot ar 90. gadu sākumu – laiku pirms privatizācijas – strādājošo skaits „Knauf Marketing Riga” Sauriešu ražotnē ir palielinājies. Ražotne ir nodrošināta ar izejvielām (ģipsakmeni)

tuvākajiem 70 gadiem, kas ir garants strādājošiem, ka rūpnīca turpinās attīstību un darba vietas nemazināsies.

Knauf kā ģipša ieguves un pārstrādes uzņēmumu 1932. gadā Vācijā dibināja brāļi Alfons un Kārlis Knaufi. Vairāk nekā 60 darbības gados uzņēmums ir ievērojami paplašinājies un ģipša būvmateriālu ražošanas un eksporta apjomu ziņā kļuvis par vienu no vadošajiem Eiropā. Koncerna vairāk nekā 100 ražotnēs 30 valstīs Eiropā, Tuvajos Austrumos, Ziemeļāfrikā un Āzijā nodarbināti aptuveni 16'000 darbinieku.

BĒRNU SVĒTKI LĪČOS

„Līčos”, pirmajā jūnijā, starptautiskajā bērnu aizsardzības dienā, veikala „Melnais suns” īpašnieks

Mihails Kožukovskis organizēja un sponsorēja saviem pircēju bērniem un mazbērniem svētkus.

Sākās ar mazo dejotāju pāra paraugdemonstrējumu. Ilja Kožukovskis ar savu deju partneri Nastju nodejoja trīs dejas. Bērnu un arī vecāki ar interesi noskatījās šo priekšnesumu. Vienlaicīgi ar visāda veida sacensībām, divu jaunu klaunu organizētām, bērni varēja izjāt apli uz skaista zirga un ponija. Jāpiezīmē, ka gribētāju rinda visu svētku norises laiku nekļuva mazāka. Interesantas bērniem izvērtās sacensības dažādu deju izpildīšanā mūzikas pavadībā. No veiksmīgākajiem dejotājiem jāmin Alda Lezdiņa un Jānis Kukulis, kuri katrs savā žanrā bija labākie. Notika sacensības arī šautriņu mešanā mērķī. Nevaru aprakstīt daudzus dažādo sacensību veidus, bet bez balvām šajos svētkos nepalika neviens bērns.

Patīkami, ka mūsu pagastā ir uzņēmējs, kuram interesē iedzīvotāju atpūta un izklaide.

J. Staškevičs

ZIŅO 910901

16.06.02.-14.07.02. Aizvadītais laika posms notikumu ziņā īpaši neatšķiras no iepriekšējiem, vienīgi ar to, ka dažam labam bija prieks, atgūstot savu mantu. Un par patīkamo vispirms. Pie tub. slimnīcas Jugla tika atrasta a/m, pēc kuras īpašnice ceļu mēroja no Limbažiem. Un vēl, pateicoties Stopiņu iedzīvotāju modrībai, savu īpašumu – divas govis, trušus, vistas – atguva kāds ropazīnieks. Viņa "saimniecība" tika transportēta caur Rumbulu uz Rīgas nomali, Sila ielu, kur kādā mājā šie lopiņi rada jaunu mājvietu. Tiesa, vistām jaunie "saimnieki" jau bija piesprieduši nāves sodu.

Jūnija beigās bija uzbrukums Dreiliņu gāzes uzpildes stacijas operatoram, kā rezultātā nolaupīja Ls 300 un apkalpes darbinieks ar galvas smadzeņu satricinājumu un sistu brūci pierē nokļuva slimnīcā. No veikala-kafejnīcas "Kristīne" kāds vīrietis bija nozadzis četrus latus vērtu bārdas dzenamo aparātu, bet "Latvijas balzama" veikalā pārdevējas aizturēja 12 gadīgo Matīsu par saldumu zādzību. Jāteic, ka puikam šī nebija pirmā reize, kad rociņas stiepās pēc kārumiem. No kādas privātmājas šķūnīša, uzlaužot durvis, nozaga el. zāģi, alumīnija kannas, metāla griežamās šķēres un darba instrumentu komplektu. Upešlejās no kādas garāžas garnadži aiznesa motorzāģi "STIHL". Ulbrokā no Institūta ielas aizdzina a/m OPEL VECTRA ar v/n EJ4502. Un vēl, kamēr kāds bērns spēlēja internetzālē

Peldu ielā-2, kāds cits izspēlēja jaunu joku ar viņa pie spēļu zāles atstāto velosipēdu – nozaga to.

Aizvadītajā mēnesī psihoneiroloģiskajā dispanserā nogādāja divus vīriešus, viens no viņiem mēģināja izdarīt pašnāvību. Bet Aleksandru M., kurš pie Mazās Juglas upes, izrādot savus kailumus, visādi mēģināja iepriecināt sievietes kārtas atpūtnieces, mediķi atteicās paņemt savā pārziņā, un nācās vien iecirkņa operatīvajai grupai veikt stingras profilaktiskās pārrunas.

Jūlija sākumā konstatēja vienu ugunsgrēku - dega mājas "Mednieki".

Aizvadītā laika posma "viesi" Salaspils PN atskurbšanas izolatorā - Andris A., Pāvels L., Oļegs A., Oksana K., Zigfrīds Š., Vladimirs N., Pāvels K., Vjačeslavs K. Administratīvi sodītās personas: Andris A., Vera J., Tamāra B., Gatis P., Pāvels L., Nikolajs P., Edgars R., Jānis B., Gunta G., Oskars N., Aleksejs S., Dmitrijs G., Agnis Ā. Profilaktiskās pārrunas notika ar Olgu P., Līgu J., Aleksandru L., Ingusu I., Aivaru K., Kristapu A., Daini L., Zintu Ž., Ilzi K., Aigu P., Olgu V., Armandu D., Sintiju R., Vari U., Antoņinu R., Ingrīdu G., Gunāru A., Natašu Š., Anitu O., Ilonu B., Jāni G., Elmāru K., Aivaru B., Andri G., Nikolaju J. Ar naudas sodu sodīti: Nadžežda S., Aivars S., Juris Ž., Vladimirs O.

SIA "Dienests" mājvietu uz laiku sev atrada viens klaiņojošs suns.

Pēc Stopiņu PI ienākošās informācijas materiālus apkopojā S. Lapiņa

SLUDINĀJUMI

Kultūras pasākumi Ulbrokā Līgo parkā augustā:

- 3. augustā plkst. 22:00 augusta dienas zaļumballe. Muzicēs grupa „Kolibri” no Lielvārdes. Ieeja 1,- Ls, pensionāriem un represētajiem 0,50 Ls.
- 8. augustā plkst. 20:00 Latvijas Nacionālā teātra aktieru grupas „Greizais ratiņš” koncerts. Ieeja 1,- Ls, skolniekiem, pensionāriem un represētajiem 0,50 Ls.
- 16. augustā plkst. 20:00 koncerts, kurā piedalās grupa „Sandra”, Dainis Porgants, Andris Roga, grupa „Draugi” un citi. Plkst. 22:00 zaļumballi spēlē grupa „Sandra”. Ieeja 1,50 Ls, skolniekiem, pensionāriem un represētajiem 1,- Ls.
- 18. augustā plkst. 13:00 Latvijas Valsts Leļļu teātra viesizrāde bērniem „Eža kažociņš” (V. Plūdonis, V. Pūce). Izcēlums ilgums 1 stunda. Lomās Dace Vītola un Edgars Lipors. Ieeja 0.50 Ls.
- 24. augustā plkst. 20:00 Jelgavas Ādolfa Alunāna teātris ar Valda Grēviņa komēdiju divās daļās „Gaisa grābekļi”. Pēc izrādes

zaļumballe, muzicēs grupa „Resgali”. Ieeja 1,- Ls, skolniekiem, pensionāriem un represētajiem 0,50 Ls.

Volejbola spēlētāji! Šā gada 10. augustā Upesleju sporta laukumā tiks organizēts pludmales volejbola turnīrs. Aicinām piedalīties komandas arī no citiem pagasta ciemiem. Turnīrs risināsies jauniešu un vīru klasēs. Komandā var būt trīs cilvēki: 2 spēlētāji, viens rezervē. Pieteikšanās līdz 2002. gada 9. augustam pa tālruniem 2956525 un 9113832. Komandas, kuras nav pieteikušās līdz norādītajam datumam, turnīrā nepiedalās.

ASA "Aktīvajās"

Sieviete vēlas īrēt vai nopirkt vienistabas dzīvokli vai istabu, var ar daļējām ērtībām, Sauriešos vai Ulbrokā, Līčos. Tālrunis: 6345360 Svetlana.

Vēlos īrēt istabu vai vienistabas dzīvokli. Tālrunis: 9180734.

Pērku zemi sākot no 3 ha, vēlams netālu no ezera vai upes. Tālrunis: 9510132, 7315476.

♥ Apsveicam! ♥	☞ Sveicam jubilejās ! ☞	✝ Mūžībā aizvadīti ✝
<p><i>Neviens putniņš tā nepūta, Kā pūš sila balodītis. Neviens mani tā nemīl, Kā mīl tētis, māmuliņa.</i></p> <p>Juriju un Jeļenu Gumbinas ar meitas Sofijas piedzimšanu</p> <p>Kristu un Diānu Brauncs-Brauns ar dēla Kristapa piedzimšanu</p> <p>Andri un Kristīni Putānus ar meitas Katrīnas piedzimšanu</p> <p>Juriju un Andželiku Pastarus ar meitas Ievas piedzimšanu</p>	<p><i>Gadi milzīgas liepas galotnē sēd. Vēji šūpo tos augšā un lejā. Bet arvien baltāki mati kļūst, Un dziļākas grumbas krīt sejā. Mūžu ar vējiem izšūpo gadi, Ir tik labi liepas galotnē saulstarus gūt, Ja šie gadi Tavi un mani var būt.</i></p> <p>90 Dulķinu Jāni Gabrieli Mariju</p> <p>85 Ņikitinu Ivanu</p> <p>75 Šimansku Taisiju</p> <p>Bernadetu Senkāni Ozoliņu Jāni Larku Gloriju Jeršovu Antoņinu</p> <p>70</p>	<p><i>Un tomēr kaut kas paliks Pēc cilvēka dzīves pļavā, Vai zieds, vai smilga pelēkā, Vai bites dziesma kļavā.</i></p> <p>Makarovs Viktors Andrejevs Arvīds Popikovs Sergejs Ušakovs Usmans Vītols Juris Kručāns Antons Ņikitina Aleksandra Lulla Eduards Āboliņa Elvīra</p> <p><i>Izsakām līdzjūtību piederīgajiem</i></p>
☞ Dzimtsarakstu nodaļas vadītāja A. Volkova		

Iestāžu, uzņēmumu vadītāji, pagasta iedzīvotāji! Ja vēlaties ievietot "Tēvzemītē" savus sludinājumus, informāciju, tad materiāli iesniedzami Stopiņu pagasta padomes priekšsēdētāja vietniecei V. Paulānei, vēlams elektroniskā formā disketē vai pa e-pastu pagasta.padome@stopini.lv, tālr. 7910771, 7910518. Par publicēto materiālu saturu atbild autori.